Cavaller de faixa roja

20/11/2021

El passat dia 6 de novembre, en el Trinquet Municipal "Abelardo Martínez" de Petrer es congregaven les millors figures de la pilota valenciana per a disputar la final del Trofeu Vila de Petrer en la seua edició número XXXV, el Trofeu professional més prestigiós de la pilota valenciana en la modalitat d'escala i corda del sud de la província d'Alacant.

No era una final qualsevol, ja que en el cartell no sols s'anunciava com a cap de cartell el jugador local, que arrastra a tots els aficionats de la Vall del Vinalopó allà on va, Álvaro "Francés", al costat de Santi. El cartell anunciava la presència de José Cabanes "Genovés II", fill del mític Paco Cabanes "El Genovés", que havia faltat feia uns mesos i que va ser ell qui va penjar el cartell de no hi ha entrades en el dia de la inauguració del Trinquet de Petrer l'any 1988.

La nostra història de hui comença uns quants dies abans de la gran final que es va disputar la vesprada del passat dissabte 6 de novembre a les 18 horas.

Petrer, una població amb una llarga tradició de pilota valenciana de més de 400 anys, sempre ha tingut grans jugadors i sobretot meravellosos aficionats, un d'ells Abelardo Martínez, el qual dona nom al nostre Trinquet des de l'any passat. Abelardo va estar en aquella vesprada en què es va inaugurar el trinquet i continua acudint cada vesprada de partida a vore la pilota rodar dintre de les quatre parets.

Un digne successor del seu pare: Genovés II.

El dimarts dia 2 de novembre, Abelardo havia de sotmetre's a una operació de maluc (*cadera*), però això no li va impedir la setmana anterior afirmar que ell estaria en el seu lloc habitual el dia de la final encara que no sabera com fer-ho. Però la realitat va ser ben diferent, els jugadors estaven sent presentats minuts abans de l'inici de la final, ovacionats per una graderia repleta d'aficionats que no volien perdre's la cita, però al costat de la corda no estava Abelardo, que va haver de seguir la partida per telèfon des de sa casa.

Deixarem un moment de costat esta anècdota per a resumir la gran partida que van oferir els quatre jugadors, en què l'equip de "Genovés II" i Nacho va començar perdent per 15-25 però prompte va reaccionar i va col·locar el marcador 45-30 a favor seu i Val-net. Però el jugador local no havia dit la seua última paraula, va fer un recital de joc per a remuntar el joc i finalment es va emportar l'anhelat trofeu Vila de Petrer per a gran alegria de tota la seua afició després de més de dos hores de partida.

Els aficionats abandonaven la instal·lació i la seu del club, cosa habitual en l'última dècada, i més com de tard s'havia fet. Això mai ha sigut la norma en la pilota, ja que en finalitzar la partida, els aficionats es quedaven a esperar que els jugadors isqueren dels vestuaris, ja que estos es quedaven amb els aficionats a fer la *xarraeta*, abans de pujar als seus cotxes i recórrer els més de cent quilòmetres que els separaven de les seues cases.

Aquell dissabte una desena d'aficionats van esperar els jugadors, i estos, a pesar de perdre una final amb un resultat molt amarg i sumat a les hores que eren, es van quedar per a regalar als aficionats que encara no se n'havien anat una *xarraeta* de pilota, comentant la partida, contant anècdotes, sensacions, recordant als aficionats que ja no estaven i sobretot assaborint eixa estona d'harmonia i companyonia que fa que la pilota siga única.

Petrer sempre recordara a Paco Cabanes "El Genovés". Mural dedicat all en el trinquet "Abelardo Martínez".

En eixe moment José "Genovés II" va preguntar estranyat per no vore'l on estava Abelardo, i després de saber el que havia passat, va demanar als aficionats si podien indicar-li on estava sa casa. I sense pensar-ho dos vegades, es va encaminar fins a esta. En eixe moment es trobava el net d'Abelardo explicant-li i descrivint-li cada detall de la partida.

Abelardo, en explicar-me este gest que va tenir "Genovés II", em va contar: "I estant ell i jo comentant eixos capritxos de la pilota que unes vegades et dona i altres et lleva toquen a la porta i apareix "Genovés II", que s'havia enterat de la meua convalescència i no va voler eixir de tornada a casa sense vore'm. Jo, en vore'l entrar a ma casa, vaig sentir una gran alegria que si haguera tingut ales, hauria arribat fins al cel, allí on està el seu pare. Cal tenir un gran cor, carisma i humanitat per a després de perdre una partida així, tindre la bondat de recordar-se de mi, això només ho pot fer un autèntic "CAVALLER DE FAIXA ROJA".

A mi, emocionada i amb llàgrimes als ulls quan m'ho va explicar, només em queda dir: "Si el pare és músic, el fill és ballador" o com diu el refrany castellà "De tal palo, tal astilla". Genovés II, eres un digne successor de ton pare, una persona estimada per tots.

Amunt la pilota i la bona gent.

Va de bo.

Partida final del Trofeu Vila de Petrer .